

Overvejelse end i den Form, Regeringen havde fremstillet det. Naar jeg ikke desto mindre beder om, at denne Bestemmelse maa blive staaende i den ene eller den anden Form, saa er det for det første, fordi nu intet Land undtagen Frankrig, hvor der er en ganske særegen Grund, som jeg senere skal antyde, savner en Bestemmelse om Kvinders Arbejde efter deres Nedkomst, og dernæst fordi jeg ved, at man i det andet Ting lægger megen Vægt paa, at den bliver staaende; man har en vis Følelse af, at denne Fabriklov dog ikke skulde være ganske blank for Bestemmelser om Kvindearbejdet, navnlig paa dette Punkt, hvor man i alle Lande, ogsaa efter Berliner-Konferencens Beslutning, har optaget derhen sigtende Bestemmelser. Men det inderammer jeg, at naar man endogsaa vil lade 16-aarige Piger arbejde Natten igennem, naar der gives Dispensation, og naar der ikke skal gøres Forskel paa Dreng og Piger, saa kan der ikke lægges Vægt paa denne ene Bestemmelse. Jeg skal nok vogte mig for at give denne Dispensation; men der kan jo være andre, som have en anden Mening og ville tillade 16-Aars Piger at arbejde hele Natten igennem. Det betragter jeg for at være en doktrinær Bestemmelse, givet, for at der ikke skal være nogen Forskel mellem Dreng og Piger. Derfor skal det være saadanne Piger tilladt at arbejde om Natten, hvor det ellers er forbudt. Naar man er gaaet saa vidt, skal jeg ikke nægte, at jeg ikke kan lægge megen Vægt paa en saadan Bestemmelse som den om de 4 Uger for Barselkvinder, en Bestemmelse, som ikke en Gang er af den Beskaffenhed, at der er nogen Sikkerhed for, at den kan overholdes. Men Forbudet har dog nogen Betydning, det maa det ærede kongevalgte Medlem ogsaa indrømme. Den paagældende Arbejdsgiver har ikke Lov til at tage Konen i Arbejde, naar han ved, at hun er under de paagældende Forhold. Og gaar Bestemmelsen ud, vil det kunne volde Vanskeligheder paa Lovens videre Gang, og det er allerede tilstrækkelig Grund for mig til at holde paa den, hvor liden Vægt jeg end maa siges at tillægge den i Forhold til det, der er gaaet ud angaaende Kvinder. — Naar det ærede 5te Medlem for 1ste Kreds (C. C. Andersen) i Anledning af dette om Kvindearbejdets Regulering og de paagældende Bestemmelser Udgaen i Folketinget har udtalt, at han kunde dog aldrig tænke sig, at det kunde være de socialdemokratiske Repræsentanters Skyld, at Folketinget havde mod sin

tidligere Beslutning, mod sin tidligere Opfordring til den tidligere Minister og mod sin Dagsorden ladet de paagældende Bestemmelser gaa ud, vil jeg dertil sige, at det var ikke den eneste Grund, der var andre Grunde. Der var Spørgsmaalet om den danske Kvindes Ligestilling med Manden, der var nedarvet fra Fædrene o. s. v. Men det var dog en meget stærkt medvirkende Grund til, at de Bestemmelser gik ud, at det ærede Medlem for Kjøbenhavns 10de Valgkreds (J. Jensen) i 3 forskellige Udtalelser sagde, at naar man gik ind paa Kvindearbejdets Regulering, maatte man vel derefter kunne haabe, at man ogsaa fik Normalarbejdsdagen for Mænd, som nu i 8 Aar har hvilet i Folketinget, uden at man har vovet eller ønsket at gøre noget derved. Det ærede Medlem vil formentlig være enig med mig i, at 8 Timers Arbejdsdagen har ikke nogen Udsigt til at gaa igennem hverken i Folketinget eller i Landstinget, og naar man da hævder, at hvis der vedtages en Regulering af Kvindearbejdet og en Normalarbejdsdag for dem, ganske vist paa 12 Timer, vil man ogsaa komme til Normalarbejdsdagen for Mænd, maa det ærede Medlem dog være enig med mig i, at det ikke er den Slags Udtalelser, der ere skikkede til at fremme Sagen. Det ærede Medlem og hans Meningsfæller ønske lige saa højt som jeg at komme til en Beskyttelse af Kvinderne, der i Arbejdsforholdet ikke have de Kræfter, den Selvstændighed og den Udholdenhed som Mænd, og de have heller ikke deres Organisationer. — Det er nu altsaa Bestemmelserne om Børn og Kvinder.

Som et vigtigt Punkt har det ærede 10de kongevalgte Medlem (H. N. Hansen) talt om §§ 1 og 2 og ment, at de burde forandres, Folk burde vide, om de vare inde under Loven eller ej. Der skulde derfor staa 10 Arbejdere i Stedet for 5, det fortjente i alt Fald Overvejelse. Jeg er af den Mening, at hvis man vil dette Lovforslag vel, skal man lade §§ 1 og 2 blive staaende, som de staa; thi det er slet ikke Meningen med dem at sige, om Folk ere inde under Loven eller ej. Det er en Fejltagelse af det ærede Medlem. Det er Meningen, at hver enkelt Mand faar en Underretning om, hvorvidt han er under Loven eller ikke. § 1 tillader at inddrage en hvilken som helst Virksomhed, hvor flere Arbejdere arbejde, og § 2 paalægger en Forpligtelse for de Arbejdsgivere, der beskæftige 6 eller flere Arbejdere, til at gøre en Anmeldelse, det vil sige at en Virksomhed med 6 Arbejdere